

MİLLÎ REASÜRANS SANAT GALERİSİ

Bu kitap, 20 Nisan - 4 Haziran 2022 tarihleri arasında Millî Reasürans Sanat Galerisi'nde düzenlenen İlhan Sayın "İncir Ağacı" sergisi için yayınlanmıştır.

This book is published to the occasion of İlhan Sayın "Fig Tree" exhibition held between 20 April - 4 June 2022 at Millî Reasürans Art Gallery.

Yayınlayan / Publisher
Millî Reasürans T.A.Ş
1.Baskı, 200 adet / 1st Edition, 200 copies

ISBN
978-605-2391-18-1

Organizasyon / Organization
Millî Reasürans Sanat Galerisi

Metin / Text
Hüseyin Gökçe

Çeviri / Translation
Ezgi Ceren Kayırcı

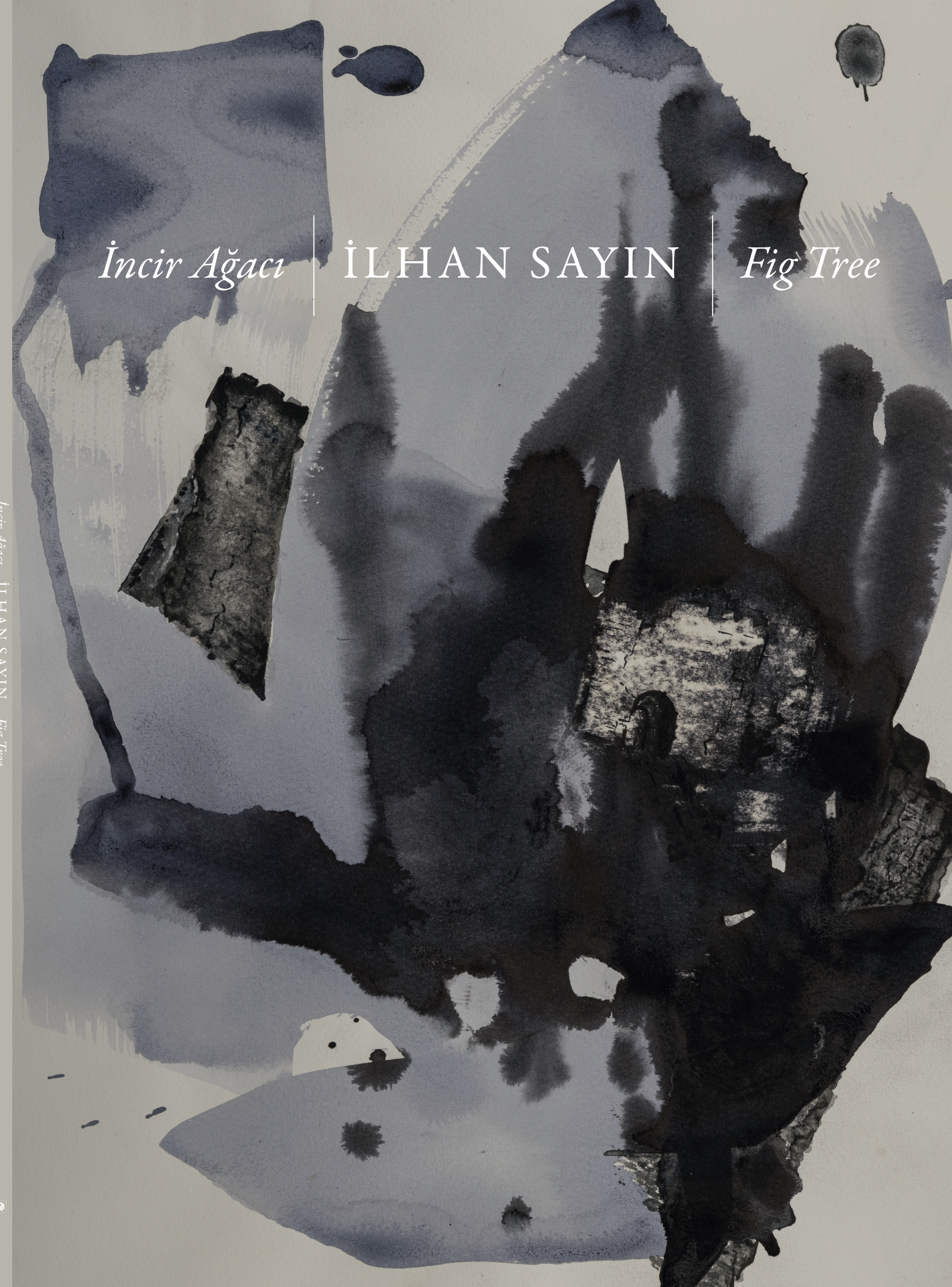
Fotoğraf / Photography
Engin Gerçek / Studio Majo

İngilizce Düzelti / English Redaction
Nazım Richard Dikbaş

Grafik Tasarım / Graphic Design
Timuçin Unan

Baskı Öncesi ve Baskı / Color Separation and Printing
Printcenter
Sultan Selim Mah. Libadiye Sok. No:3 Kağıthane İstanbul
T: 0212 371 0300
www.printcenter.com.tr
Sertifika No: 46616

Bandrol uygulamasına ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5 Maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

İncir Ağacı | İLHAN SAYIN | Fig Tree

İncir Ağacı | İLHAN SAYIN | Fig Tree

Millî Reasürans Sanat Galerisi
Maçka Cad. 35 Teşvikiye,
34367 Şişli / İstanbul
Telefon: (0212) 230 19 76
Santral: (0212) 231 47 30

İncir Ağacı

İLHAN SAYIN

Fig Tree

DÜZEN / ORDER
Tuval üzerine mürekkep / Ink on canvas
100 x 120 cm, 2022

SAZLIK / THE REED BED
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
71 x 100 cm, 2022

Tortular, rastlantılar ve dağılan şeyler

HÜSEYİN GÖKÇE

İlhan Sayın, doğanın oluş haliyle insanın doğaya düzen vermesinin, ona etki etmesinin ve hatta yer yer onu tahakküm altına almasının gerilim yüklü çatışmasını estetik biçimine yansıtır. Tam da bu esnada meydana gelen olaylar sırasında ortaya çıkan kalıcılık, geçicilik, yıkım, yıkıntı ve rastlantısallık gibi durumlar sanatsal yaratımını şekillendirir. İnsanın doğayla kurduğu ilişkinin yanı sıra insan tarafından yapılmış mekânların doğa eliyle çözülmesi sanatsal üretiminin içeriğini belirlerken teknik, stil ve malzeme bu içerikten azade değildir. Bir taraftan dünyanın ve nesnelerin ona görünmesinden imgesinde kalan tortuları çizgiyle beyaz bir kâğıtta ifade etmenin olanaklarını gözler. Diğer taraftan mürekkeple önceden kesin bir biçimde planlamadığı, tesadüflüğün kendi dinamikleriyle temsilden kurtulup sanatsal bir yaratıma dönüşme sürecini önemser.

Bilindiği üzere Sayın'ın üretim pratiğinde çizgi ve desen dikkate değer bir yerdedir. Bu türden pratikle beyaz bir yüzeye yaklaşma biçimi estetik dilini oluşturmaktadır. Desene konservatif bir anlayışla, daha sonra ortaya koyacağı eserlere bir ön hazırlık yapma olarak yaklaşmadığı gibi, desenin anlatım olanaklarının büyük bir zenginlik olduğunu düşünerek bu türden işler üretir. Onun çizgiyle kurduğu ilişkiden önce, çizgilerin yaşamı çoğaltan yanına vurgu yaparak bir fail olan insanın bu yöne müdahalede bulunmasının üzerinde durulmasında fayda var.

Yaşamı, sayısız hale gelen çizgiler yumağı şeklinde değerlendiresek sanırım bu konuda itiraz edilmeyecektir. Buradan hareketle şöyle bir yorumda bulunmak yerinde olacaktır: Dünya sürekli bir biçimde karşılaşmalar ağı şeklinde kendi oluşunu sürdürürken bu süreçte her şey birbirine karışır. Dünyayı insan yapıp etmelerinin, verili olanın, iktidar ilişkilerinin ve hiyerarşilerin sürekliliğini vurgulayarak ele alırsak; bu gerçektir. Evet, çoğunlukla böyledir. Bunların bedenlerde etkisi ölçülemeyecek kadar derin yaralar açmıştır. Ama 'dünya olduğundan daha fazladır' diye bir yorum getirirsek farklılıkları ve çeşitliliği görmekle kalmayız, bütün bunların yaşamı olumlayan tarafını idrak edebiliriz. İktidar ilişkilerini bozacak dokuları ve kuvvetleri fark ederiz. Dünyayı oluşlar için yaşanacak bir yer haline getirmenin ısrarını çoğaltacak olanakları keşfedebiliriz. Yatay bir şekilde örgütlenmenin düzen bozucu yönünü icat edebiliriz. İşte o zaman çizgilerin gerçekten de yaşamı pozitif anlamda büyütebildiğini kavrayabiliriz.

Sayın'ın çizgilerle oluşturduğu desenlerde bu iki yaklaşımdan izler görmek mümkündür. İzleyiciyi kuvvet şebekeleriyle sarmalanmış yeryüzü kesitleriyle karşı karşıya getirir. Bu fragmanları kâğıda uçucu ve yalın olmakla birlikte gerilim yüklü bir tarzda yansıtır. Bir yandan bir nehrin aktığı, uzaklarda ağaçların görüldüğü ve bulutların yükseldiği bir manzara resminde, bir römorkun kâğıdın bir köşesinde varlığını belirgin bir şekilde göstermesiyle birden doğal bir durumdan insanın varlığını hissettiren bir başka durumla göz

DUVAR / THE WALL
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
71 x 100 cm, 2022

KANAL / THE CANAL
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
71 x 100 cm, 2022

göze geliriz. Dokuları, ısıltıları ve kendi içinde bir ahengi barındıran bir manzaradan, insana ait bir kültür ürününün artık oranın bir üyesi olduğunu hatırlatmasıyla baş başa kalırız. Bir başka desende; bir incir ağacının toprakla ve çevresiyle olan teması, iştahı ve arzusunun bir bahçe çitiyle girdiği sınıksız bağına tanık oluruz. Birbirini sarıp sarmaladığını fark ederiz. Buraya kadar her şey olması gerektiği gibidir. Fakat incir ağacının bedeninde yer alan bir aynanın aksinde görülen bir iş makinesinin bu birlikteliği tehdit edecek bir şekilde durduğu görülmektedir. Diğer kimi desenlerde tehlikenin ve şiddetin boyutunun giderek arttığı izlenimi edinilmektedir.

Doğanın içkinlik hali başlı başına bir olaydır. Her canlı çevresiyle kurduğu etkileşimle kendi oluş halini sürdürmektedir. Sonsuzluğun içinde sonlu varlıklar olarak hayatta kalma mücadelesi vermektedir. Doğaya ait bir canlı olan insan da, hayatta bir düzenlilik kurma adına onun işleyişinden öğrendiklerini ona karşı kullanmak zorunda kalmaktadır. Bu anlamda kültürü doğadan ayrı düşünemeyiz. Sorun üretim ilişkilerine bağlı politik ve etik düşünmeyi toplumsal olarak örgütleyememekten kaynaklanmaktadır. Ona müdahale etmenin derece farkını gözetememektir. Son birkaç yüzyıldır ona karşı yapılan sömürü giderek artarken neredeyse hemen hemen her gün onunla çatışmanın olası sonuçları yaşanmaktadır. Canlı ve cansız bütün bir döngü için var kalma koşulları zorlaşmaktadır. Sayın, bu gerçekliğin farkındadır. Fakat şunun daha da farkındadır: Onun desenlerinde doğa,

ne romantiklerin yücelttiği, kara romantiklerin ise kimi eserlerinde arka planda kasvetli ve karanlık bir şekilde resmettikleri haliyle yer alır, ne de günümüzde felaketi betimlenecek bir doğa olarak var olur. Eserlere dikkatli bir şekilde yaklaşıldığında doğayı kültür karşısında ön plana çıkarmaz. Birini çok fazla önemseyip diğerini kötülemez. Ancak şu gerçekliği ciddi bir problem olarak ele alır: Kültür dediğimiz olgunun doğa karşısındaki pozisyonu tehlikeli bir hâl almıştır. Bu mefhumlara daha gerçekçi bir yerden yaklaşarak düşünmeyi tetikleyecek durumları olabildiğince farklı bakış açılarıyla anlatma eğilimindedir. Neleri tekrar gözden geçirerek doğayla uyumlu bir yaşamı örgütleyebileceğimizi yine doğadan öğrenebileceğimizi içten içe fısıldamaktadır.

Tam da bu noktada iddiamızı güçlendiren ve Sayın'ın sanatına bir başka aura katan diğer desenlere geçebiliriz. Doğanın kuvvetlerinin insan yapımına olan tesiri onun ilgisini çeken başka bir olaydır. İnsanın kullanmadığı yapılar bir süre sonra doğanın işleyişiyle yıkılmaya yüz tutmaktadır. Sayın, bu duruma kendi haline bırakılmış bir sera veya bir hamamdan yola çıkarak desenlerinde yer verir. Ya da kimi yapıları restorasyonla aslına uygun bir şekilde gözden geçirilmesi için kurulan iskeleleri merceğine alır. Bu eserlerde gölgelerin ısıltısında dokunaklı bir anın belirdiği fark edilir. Bu anın kırıntılarında; kayıp gidenin, bir daha gelmeyecek olanın yarattığı hafif de olsa melankolik durum kendini açığa vurabilir. Ama burada yaratıcı bir duygulanıma dönüşme imkânı da mümkündür. Onu var eden koşulların yavaş

YUVA / NEST
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
70 x 100 cm, 2022

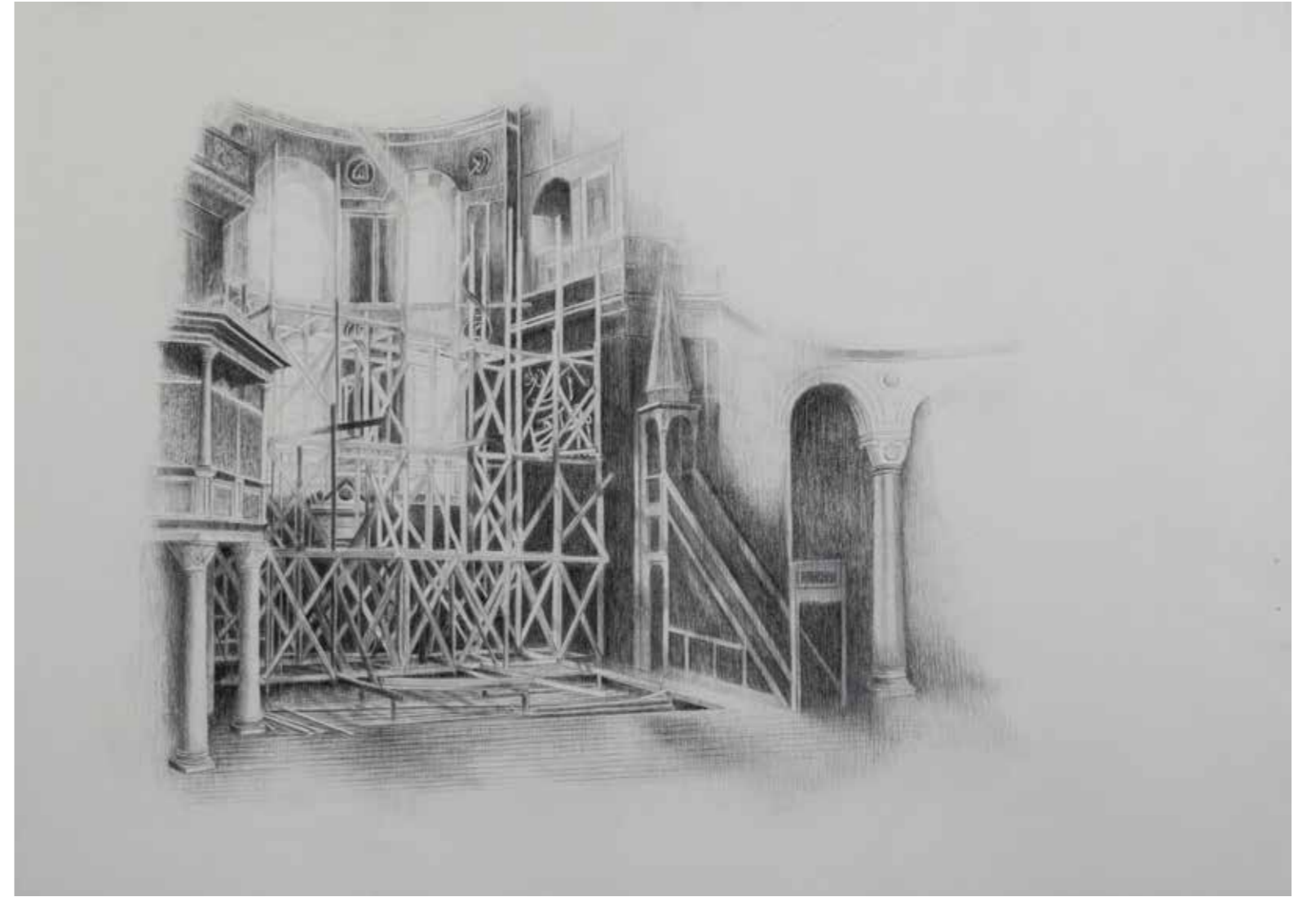
yavaş ortadan kalkmaya yüz tuttuğu bir yapı kadar hüznü veren başka bir şey olmasa da iç ve dışın birbirine karıştığı gözenekli bu yapı gibi, insanın mevcudiyeti de dağılıbilir ve hatta çözülebilir. İçerisi ve dışı arasında sınır muğlaklaştıkça kendimizden taşmamız da bir o kadar artabilir. Artık harabe görünümlü bir yapıya dönüşen bir hamam, sanatçının imge dünyasında ve çizgilerinde kasvetli bir şekilde ele alınmanın aksine yapı. her ne kadar kullanım değerini kaybetse de, tamamen ortadan kalkmadığı için ve hâlâ bir toposu (yer) imlediği ve böylece hafızaya dair birçok şeyi harekete geçireceğinden burada düşlere de yer olabileceğini gösterir.

Bilindiği üzere evrenin işleyişinde rastlantı önemli bir yere sahiptir. Bu süreçte fiziksel dünyadan kopan ve ona karışan bir şeyler var. Hem koptuğu şeyi değiştiren hem de bağlandığı şeyi etkileyen kuvvetler ağı şeklinde işleyen karmaşık bir süreçten bahsediyoruz. Sayın'ın eserlerinin önemli bir bölümünün oluşmasına katkı sağlayan başka bir kavram ise rastlantısallıktır. Sanatçı, rastlantının olasılıklarına farklı bir estetik tarz ve haz olarak yaklaşır. Malzeme olarak mürekkebi seçmesi tesadüf değildir. Beyaz bir kâğıda mürekkeple yaklaşmak her zaman sanatçının kontrolünde gelişen bir süreç değildir.

Bu anlamda Sayın, yaratım sürecinde çizginin dışında mürekkebin rastlantısal bir şekilde yüzeyde dağılarak düzensiz bir biçimde oluşturacağı kompozisyonu önemser. Bazen böyle bir yöntemle meydana gelen esere küçük müdahalelerde bulunarak rastlantının kendi

düzenine etki etmeyi sorunsallaştırır. Kontrol dışılığın eserlere büyük bir oranda etki etmesi düşüncesinde değildir. Bir sanatçı olarak yaratma edimiyle beraber belli bir plana göre işler üretmenin yani kurgunun yanı sıra deneysel olanın kendi imgelem gücünün sınırlarını bulanıklaştırır. İmgelerle bir yapı ve anlatı kurmanın, rastlantısal olanın temsilden kaçmasının ifade olanağının hazzını bir arada yaşar.

Sanatçının estetik dilinin doğayı anlama, kavrama ve yorumlamasından farklı olmadığını, ciddi bir fail olarak insanın yapıp etmelerinin ne türden sonuçlar doğurabileceğinin endişesini sanatına taşıdığını belirtmiştik. Bütün bu kompozisyonlardan hareketle şu denilebilir: En çok da Sayın'ın desenlerinde çözüldüğümüz hissine kapılırız. Bu, çizgi ve desenin kendine ait bir hale yaratmasının yanında mürekkebin dağılarak oluşturduğu lekeler ve yoğunluklardan kaynaklanmaktadır. Bu işlerde dikkat edildiğinde iç ve dış gibi ikililiklerin ortadan kalkma eğiliminde olduğu görülecektir. Dışarı tüm rastlantısallıklarıyla bizi çözmeyi, tüm imkânlarını seferber etmiş bir şekilde beklemektedir. Artık harabe hale gelmiş bir hamamın duvarını ve tenimizin gözeneklerini ellerimizle yokladığımızda dünyaya doğru çözülen ve karışan bir şeyler olduğunu duyumsayabiliriz. Ama bir taraftan da incir ağacının üzerinde duran bir aynada görülen iş makinesi tehlikeli bir biçimde aynaya doğru yaklaşmaktadır.

İSKELE / THE SCAFFOLD
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
71 x 100 cm, 2022

MADEN / THE MINING SITE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
71 x 100 cm, 2022

HAMAM / HAMMAM
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
72 x 98 cm, 2022

İNCİR AĞACI / FIG TREE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
71 x 100 cm, 2022

*Residues,
coincidences,
and dispersed
things*

HÜSEYİN GÖKÇE

In his aesthetics, İlhan Sayın reflects the intense conflict between nature's state of existence and humanity's organization of, impact on, and occasional dominance over it. States such as permanence, transience, deconstruction, ruin, and spontaneity, that emerge precisely during this conflict shape his creative work. While the disintegration of built environments by nature, in addition to the relationship between humanity and nature, determine the content of his artistic production; his technique, style, and materials are not independent of this content. On the one hand, he pursues, using the drawn line on a blank sheet of paper, the possibilities of expressing residues left behind from his image of the world and objects as they appear to him. On the other hand, using ink in a manner not formulated beforehand, he is concerned with escaping representation through the unique dynamics of randomness, in order to attain the process of artistic creation.

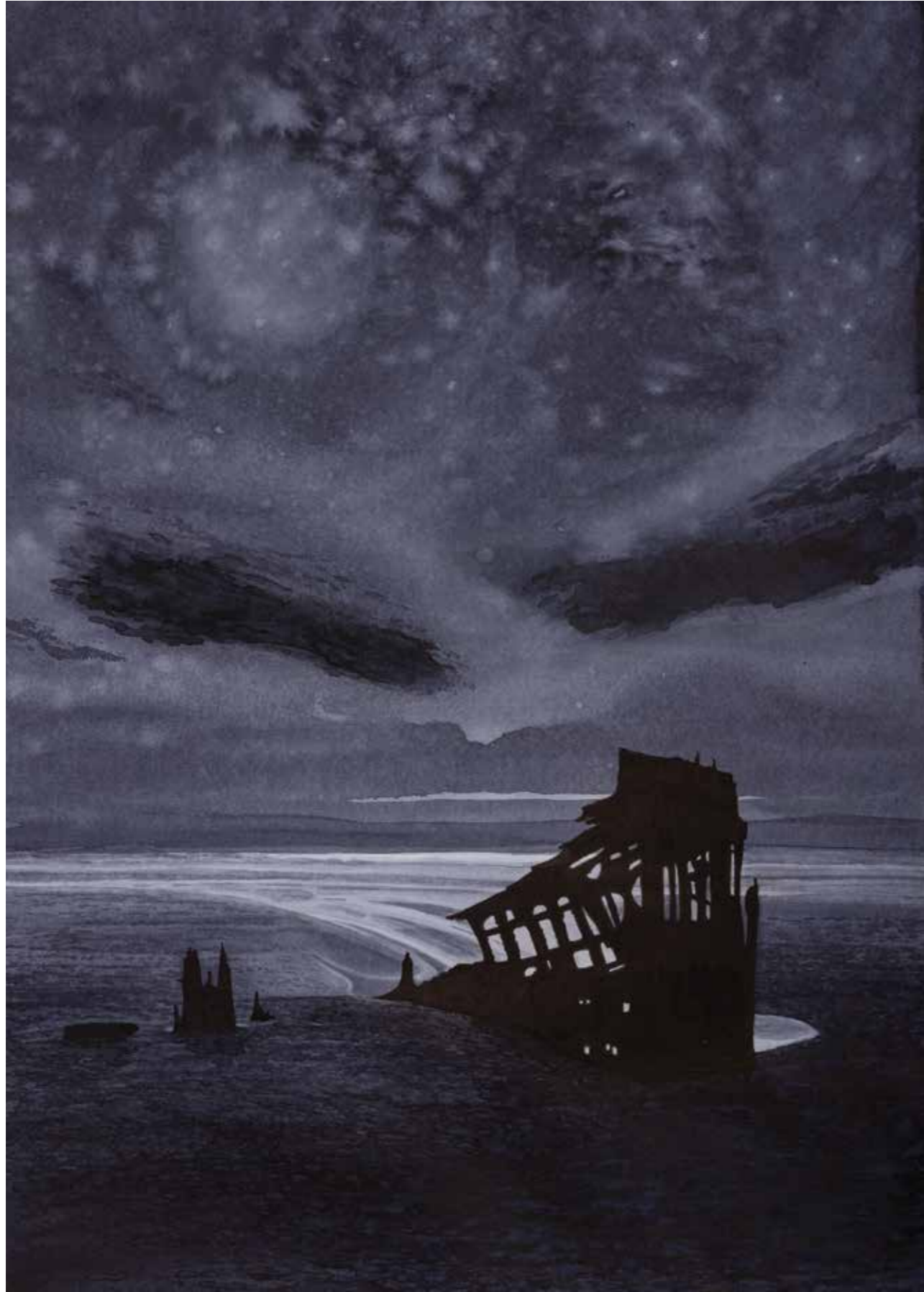
As it is well known, Sayın's use of lines and drawing hold a prominent place in his artistic practice. Such an approach towards the blank surface is what generates his aesthetics. He does not regard drawing in the conservative sense, as a means to produce a draft for final works, but he creates them as artworks in and of themselves, regarding the potentiality of drawing as an abundant manner of expression. Before we inquire further into his relationship with the line as a medium, it is best to emphasize the line's power to multiply life, and the artist as an interfering agent in this power.

A definition of life as an entanglement of countless lines would probably receive no objection. Hence, it may be appropriate to theorize as such: As the world sustains its existence as a network of encounters, everything entangles with everything else. If we are to view the world by emphasizing the continuity of human actions, what is given, power relations, and

hierarchies; this would be the truth. Yes, it is mostly so. The impact of all such factors on bodies has inflicted immeasurably deep wounds. However, if we suggest that 'the world is more than what it is,' not only do we recognize differences and diversity but we may also comprehend their common trait that affirms life. We discern the textures and forces that may disrupt power relations. We can explore the possibilities that could multiply the persistence towards making the world a livable place for all beings. We can invent the subversive aspect of horizontal organization. Only then can we understand that lines can really make life grow in a positive sense.

In Sayın's drawings composed of lines, it is possible to see traces of these two approaches. He confronts the viewer with sections of the earth surrounded by networks of forces. He projects these fragments onto paper in a style that is plain and ethereal, but charged with tension. In a landscape painting where a river flows, trees are seen in the distance, and clouds are rising, which then clearly reveals the presence of a trailer in the corner of the paper, we suddenly see eye to eye with another situation that makes us feel the presence of humankind. From a landscape with textures, sparkles, and internal harmony, we are left alone with the reminder that a cultural product is now also a member of that context. In another drawing, we witness the contact of a fig tree with the soil and its surroundings, the tight bond between its appetite and desire with a garden fence. We notice that they embrace each other. And everything seems as it should be until we see the mirror placed on the trunk of the fig tree that reflects the threatening presence of a construction machine. Some of the other drawings create the impression that the degree of danger and violence is gradually increasing.

Nature's state of immanence is a phenomenon in itself. Each living being sustains its existence via interaction with its

GECE 2 / THE NIGHT 2
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
70 x 50 cm, 2022

environment. Within infinity, they strive for survival as finite beings. Humans, as living creatures that belong to nature, are forced to use what they have learned from nature against it, in the name of establishing an order in life. In this respect, we cannot think of culture as detached from nature. The problem arises because of the failure to socially organize political and ethical thinking concerning the relations of production; failing to observe the degrees of intervention. Over the last few centuries, the exploitation of the earth has increased, while we witness almost everyday the potential consequences of entering into conflict with it. For the whole cycle, animate and inanimate, the conditions of existence have become more difficult. Sayın is aware of this reality. But he is even more aware of the following: In his drawings, nature is neither exalted in the way it was by the Romantics, nor is it portrayed in a gloomy and dark manner as the Dark Romantics did in some of their works. A depictable nature that has undergone disaster is nowhere to be found today. When the works are studied carefully, they do not bring nature to the forefront against culture. Sayın does not regard one highly, while denigrating the other. However, he deals with the following reality as a serious problem: The position of the phenomenon we call culture against nature has become dangerous. He tends to approach these concepts from a more realistic position and explains situations that trigger thought from as many perspectives as possible. He silently whispers to us that if we are to learn how to organize a life compatible with nature, then nature, again, is the only teacher.

It is precisely at this point that we can move on to other drawings that strengthen our claim and add a further aura to Sayın's art. The impact of the forces of nature on human-made structures is another phenomenon that interests him. Structures that are no longer used by humans are prone to crumble after a while due to the workings of nature. The artist includes this in his drawings by departing from an abandoned greenhouse or a public bath. Or, by focusing on scaffolding erected for the faithful restoration of certain buildings... In these works, a touching moment appears in the sparkle of shades. In the crumbs of this moment, the slightly melancholic state of what slides away and will never return may reveal itself. However, here the potential to transform into a creative sensation also exists. Although there is nothing more sorrowful than a structure facing the disappearance of the conditions of its existence, a human's existence may as well disperse, or even dissolve, just like that porous structure where now interior and exterior coalesce. As boundaries between the internal and external blur, we may overflow from ourselves even more. The public bath that now lays in ruins is not treated gloomily in the imagery and lines of the artist; to the contrary, the structure suggests that there may still be room for dreams, although it has lost its use-value: Since it has not disappeared completely and still indicates a *topos* (place), it may trigger many events in memory.

As it is known, randomness holds great significance in the workings of the universe. In this process, things separate from and blend into the physical world. We are talking about a

GECE 3 / THE NIGHT 3
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
40 x 54 cm, 2022

complex process that functions as a network of forces that changes what it splits from and affects what it bonds with. Thus, randomness is another concept that contributes to the creation of a significant body of Sayın's works. The artist approaches possibilities within randomness with a different aesthetic style and jouissance. It is no coincidence that he chooses ink as medium. Taking ink to a blank sheet of paper is not always a process that remains under the artist's control.

In this sense, Sayın, in his creation process, in addition to the line, cares about the composition that ink randomly forms while it disperses irregularly across the surface. At times by intervening with small touches to an artwork created as such, he problematizes his interference in the very organization of randomness. He does not think that a lack of control should have a great impact on his work. As an artist, he blurs the lines between the act of creation and creating according to a plan; between design and the power of the imagery of the experimental. He experiences the jouissance of building a structure and narrative with imagery, as well as the capacity of expression within randomness' escape from representation.

We have already mentioned that an artist's aesthetics does not differ from their understanding, comprehension, and interpretation of nature; and they carry their concerns about the possible consequences of human actions as a critical agent regarding their artistic practice. Departing from all these compositions, we may state that: We feel that we dissolve most in Sayın's drawings. This stems from the fact that line and drawing create an atmosphere of their own, as well as the stains and density formed as the ink spreads out. When these works are inspected carefully, it will be seen that dualities such as internal and external tend to disappear. The external awaits to disperse us with its randomness with every means possible. When we feel, with our hands, the wall of a ruined public bath, or the pores of our skin, we can sense that something is dissolving and flowing into the world. But on the other hand, the construction machine seen in a mirror placed on a fig tree is approaching that mirror dangerously.

GECE 4 / THE NIGHT 4
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
70 x 50 cm, 2022

GECE 1 / THE NIGHT 1
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
38,5 x 52,7 cm, 2022

DAĞ / THE MOUNTAIN
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
50 x 64,5 cm, 2022

YIKINTI / THE RUIN
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
49,9 x 68,8 cm, 2022

SERA / THE GREEN HOUSE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
38,5 x 52,7 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
29,6 x 42 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
42 x 29,5 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
42 x 29,5 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
42 x 29,5 cm, 2022

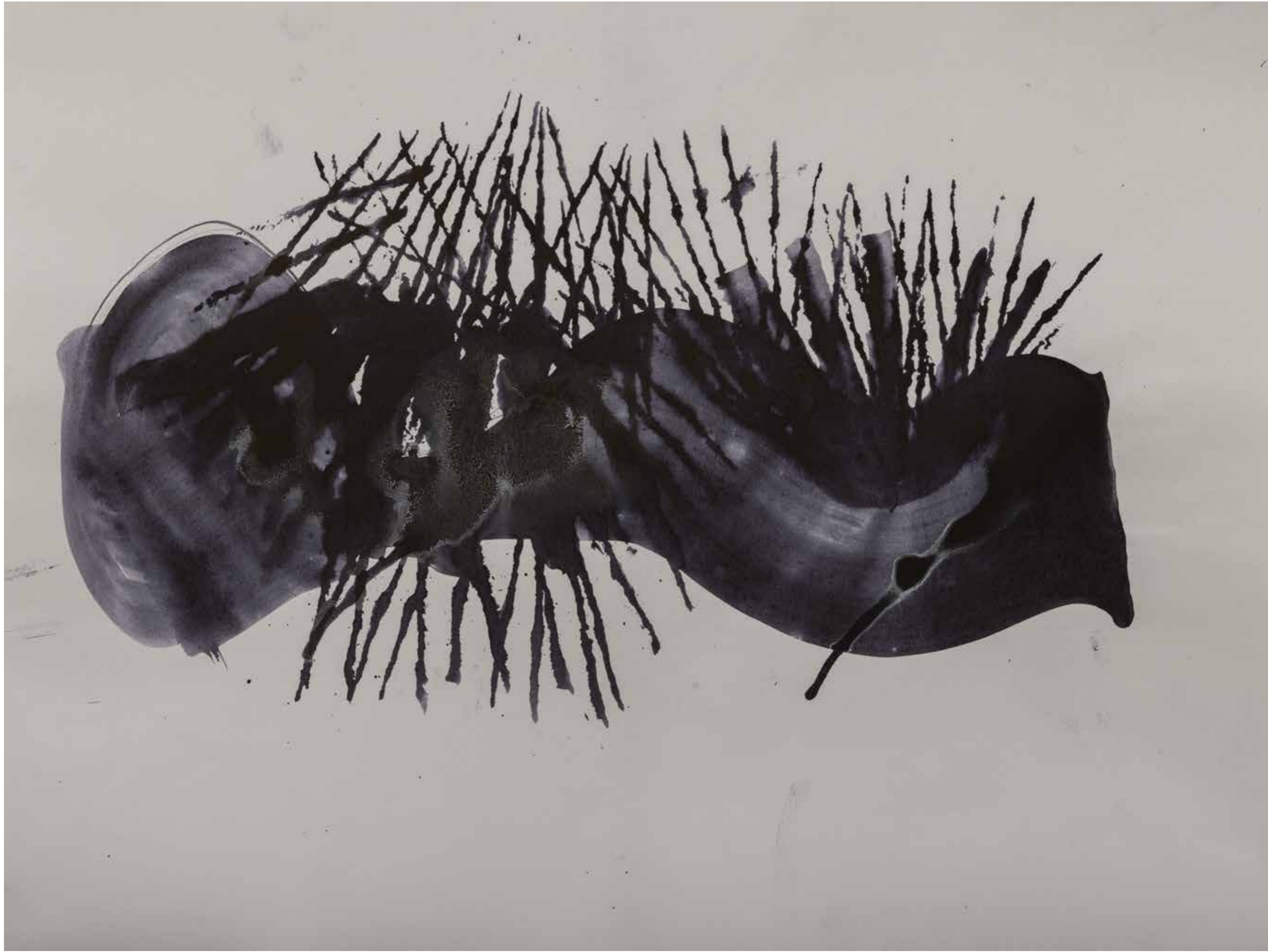
İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
42 x 29,5 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
29,5 x 41,9 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
42 x 29,5 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
81 x 39 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
31,4 x 49,8 cm, 2022

İSİMSİZ / UNTITLE
Kağıt üzerine mürekkep / Ink on paper
33 x 47,9 cm, 2022

Biyografi

- 1971 İstanbul
1992 - 1997 Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Heykel Bölümü

Kişisel Sergi

- 2016 *Seyir*, Depo İstanbul, İstanbul

Karma Sergiler

- 2020 *Actually, the Dead Are Not Dead: Politics of life*, Württembergischer Kunstverein. Stuttgart, Almanya, Küratör: Maria Garcia, Pedro G. Romero (Bergen Assembly 2019 Core Group iş birliğinde)
2019 *Bergen Assembly 2019: Actually, the Dead Are Not Dead*, Museum KODE2, Bergen, Norveç
Sanatçılar ve Konuk sanatçıları, .artSümer, İstanbul
2018 *SINIR/SIZ*, Kıraathane İstanbul Edebiyat Evi, İstanbul
Gece Notları, Martch Art Project, İstanbul
Düşüş: Koltuk Boşluğu, REM Art Space, İstanbul
Hayvanların Tarafı, Mixer, İstanbul
2016 *indie-line*, .artSümer, İstanbul
2014 *From where to where*, Hayaka Artı, İstanbul
2013 *Sanatçının Seyir Defteri*, 44A Sanat Galerisi, İstanbul
Iskarta, Hayaka Artı, İstanbul
2011 *Ateşin Düştüğü Yer*, Depo İstanbul, İstanbul
2009 *Pis Hikâye*, BMSuma, İstanbul
Bana Yalan Söyleme!, Küratör: Eray Makal, Kasa Galeri, İstanbul
2008 *Uyuyan ID*, Küratör: Leyla Gediz ve Derya Demir, Galeri Splendid, İstanbul
makul, Organizasyon: Lambdaİstanbul, Hafriyat Karaköy, İstanbul
2007 *Müdahale*, Hafriyat Karaköy, İstanbul
Hava Boşluğu, Küratör Leyla Gediz, Galerist İstanbul
2006 *İstanbul Defterdarları*, Organizasyon: Hafriyat, Karşı Sanat Çalışmaları, İstanbul
2004 *Modern Bir Hamam Tasarlamak*, Kulturhuset Stadsteatern, Küratör: Ulla Kastrup, Maria Ångquist Klyvare, Stockholm, İsveç

Biography

- 1971 İstanbul
1992-1997 Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Sculpture

Solo Exhibition

- 2016 *Looking*, Depo İstanbul, İstanbul

Group Exhibitions

- 2020 *Actually, the Dead Are Not Dead: Politics of life*, Württembergischer Kunstverein. Stuttgart, Germany, Curator: Maria Garcia, Pedro G. Romero (in cooperation with Bergen Assembly 2019 Core Group)
2019 *Bergen Assembly 2019: Actually, the Dead Are Not Dead*, Museum KODE2, Bergen, Norway
Artists Picks Artists, .artSümer, İstanbul
2018 *SINIR/SIZ*, Kıraathane İstanbul Edebiyat Evi, İstanbul
Night Notes, Martch Art Project, İstanbul
La Chute, REM Art Space, İstanbul
The Animal Side, Mixer, İstanbul
2016 *indie-line*, .artSümer, İstanbul
2014 *From where to where*, Hayaka Artı, İstanbul
2013 *Sanatçının Seyir Defteri*, 44A Art Gallery, İstanbul
Iskarta, Hayaka Artı, İstanbul
2011 *Where Fire Has Struck* Depo İstanbul, İstanbul
2009 *Pis Hikâye*, BMSuma, İstanbul
Don't Lie to me!, Curator: Eray Makal, Kasa Galeri, İstanbul
2008 *The Bitch is Sleeping*, Curator Leyla Gediz ve Derya Demir, Galeri Splendid, İstanbul
makul, Organisation: Lambdaİstanbul, Hafriyat Karaköy, İstanbul
2007 *Intervention*, Hafriyat Karaköy, İstanbul
Air Pocket, Curator: Leyla Gediz, Galerist, İstanbul
2006 *İstanbul Defterdarları*, Organisation: Hafriyat, Karşı Sanat Çalışmaları, İstanbul
2004 *Modern Bir Hamam Tasarlamak*, Kulturhuset Stadsteatern, Curator: Ulla Kastrup, Maria Ångquist Klyvare, Stockholm, Sweden

